

- asetuksen (EU) N:o 1385/2013 vaikutukset on pysyttävä uuden asianmukaisiin oikeusperustoihin perustuvan asetuksen voimaantuloon saakka
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vaatii kumottavaksi asetuksen (EU) N:o 1385/2013, jonka neuvosto on antanut käyttämällä sen oikeusperustana SEUT 349 artiklaa.

Komissio kritisoi neuvostoa siitä, että tämä on antanut kyseisen asetuksen, vaikka komissio oli ehdottanut tämän toimen antamista alakohtaisten oikeusperustojen nojalla eli SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla.

Komissio katsoo, että riidanalaisen asetuksen tarkoituksen ja päämäärän mukaisesti SEUT 349 artiklaa ei voida pätevästi käyttää oikeusperustana. Komission mukaan SEUT 349 artiklaa sovelletaan vain silloin, kun on tarkoitus poiketa SEUT 355 artiklan 1 kohdassa määrätystä lähtökohdasta, jonka mukaan primaarioikeutta sovelletaan unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluviin alueisiin. Riidanalaisella asetuksella ei kuitenkaan poiketa perussopimuksista vaan ainoastaan mukautetaan johdettua oikeutta, jotta voidaan vastata Mayotten aseman muuttumisen aiheuttamaan tilanteeseen. Tällainen tulkinta saa tukea paitsi SEUT 349 artiklan sanamuodosta myös perussopimuksen oikeusperustoja koskevasta järjestelmästä sekä mainitun artiklan historiallisesta alkuperästä.

⁽¹⁾ EUVL L 354, s. 86

Kanne 21.3.2014 – Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-136/14)

(2014/C 175/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Rodrigues ja L. Visaggio)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- neuvoston direkttiivien 91/271/ETY ja 1999/74/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direkttiivien 2000/60/EY, 2006/7/EY, 2006/25/EY ja 2011/24/EU muuttamisesta sen johdosta, että Mayotten asema Euroopan unioniin nähden muuttuu, 17.12.2013 annettu neuvoston direktiivi 2013/64/EU ⁽¹⁾ on kumottava
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti vaatii kumottavaksi direktiivin 2013/64/EU, jonka neuvosto on antanut käyttämällä sen oikeusperustana SEUT 349 artiklaa.

Parlamentin mukaan neuvoston tekemä oikeusperustan valinta on virheellinen, koska riidanalaisen direktiivin kohteena olevat toimenpiteet kuuluvat eri yhteisiin politiikkoihin perustuvaan unionin toimivaltaan. Toimenpiteet olisi siis pitänyt toteuttaa ympäristöä, maataloutta, sosiaalipolitiikkaa ja kansanterveyttä koskevien alakohtaisten oikeusperustojen nojalla eli SEUT 43 artiklan 2 kohdan, SEUT 114 artiklan, SEUT 153 artiklan 2 kohdan, SEUT 168 artiklan sekä SEUT 192 artiklan 1 kohdan nojalla eikä SEUT 349 artiklan nojalla.

Parlamentti katsoo, että toimenpiteitä, joilla ei ole tarkoitus vastata unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluvan alueen kohtaamiin taloudellisiin tai sosiaalisiin vaikeuksiin poikkeamalla unionin oikeuden kattavasta soveltamisesta kyseisellä alueella, ei voida perustaa pätevästi SEUT 349 artiklasta koostuvaan oikeusperustaan. Niinpä tämän artiklan soveltamisalaan eivät kuulu toimenpiteet, joilla on ainoastaan tarkoitus siirtää tuonemmaksi tiettyjen unionin oikeuden määräysten ja säännösten soveltamista unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluvaan alueeseen.

(¹) EUVL L 353, s. 8

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 28.3.2014 –
Direktor na Direktsia "Migratsia" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti v. Bashir Mohamed Ali
Mahdi**

(Asia C-146/14)

(2014/C 175/35)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Direktor na Direktsia "Migratsia" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Vastaaja: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (¹) 15 artiklan 3 ja 6 kohtaa luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 ja 47 artiklan sekä tuomioistuinvalvontaa ja tehokasta [tuomioistuimen tarjoamaa oikeussuojaa] (*) koskevan oikeuden kanssa tulkittava siten, että
 - a) jos hallintoviranomaisella on jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaan velvollisuus tarkastella säilöönottoa uudelleen kuukausittain ilman nimenomaista velvollisuutta toteuttaa hallinnollinen toimenpide ja jos sen on esitettävä kansalliselle tuomioistuimelle viran puolesta luettelo maastapoistamisen esteiden vuoksi ensimmäisen säilöönoton lakisäateisen enimmäiskeston ylittäväksi ajaksi säilöön otetuista kolmannen maan kansalaisista, hallintoviranomaisella on velvollisuus ensimmäisestä säilöönotosta tehdyssä henkilöä koskevassa päätöksessä asetetun määräajan päätyessä joko toteuttaa nimenomainen säilöönoton uudelleentarkastelua koskeva toimenpide unionin oikeuden mukaisten säilöönottoajan jatkamisperusteiden osalta tai vapauttaa asianomainen?
 - b) jos jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa säädetään tuomioistuimen toimivallasta määrätä kansallisessa oikeudessa säädetyn ensimmäisen säilöönoton enimmäiskeston ylittyä maastapoistamista varten säilöönottoajan jatkamisesta, korvata se lievemmällä toimenpiteellä tai määrätä kolmannen maan kansalainen vapauttavaksi, kansallisen tuomioistuimen on tutkittava pääasian kaltaisessa tilanteessa sellaisen säilöönoton uudelleentarkastelua koskevan toimenpiteen laillisuus, jossa mainitaan säilöönottoajan jatkamistarpeen ja sen keston oikeudelliset ja tosiasialliset perusteet, kun se tekee pääasiassa päätöksen säilöönoton jatkamisesta, sen korvaamisesta tai asianomaisen vapauttamisesta?
 - c) siinä annetaan kansalliselle tuomioistuimelle mahdollisuus tutkia sellaisen säilöönoton uudelleentarkastelua koskevan toimenpiteen laillisuus, jossa ainoastaan mainitaan perusteet, joiden perusteella ei voida täytäntöönpanna päätöstä kolmannen maan kansalaisen maastapoistamisesta, unionin oikeuden mukaisten säilöönottoajan jatkamisperusteiden osalta, kun kansallinen tuomioistuin ratkaisee riidan tekemällä päätöksen säilöönoton jatkamisesta, sen korvaamisesta tai asianomaisen vapauttamisesta yksinomaan hallintoviranomaisen mainitsemien tosiseikkojen ja esittämien todisteiden sekä kolmannen maan kansalaisen esittämien vastaväitteiden ja tosiseikkojen perusteella?